

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: OT/134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010451
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Lengyel
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921010451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom Mgr. Petrom Lengyelom, v trestnej veci obžalovanej V., vedenej pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní 13. 1. 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaná V. uznáva sa za vinnú, že

dňa 23.10.2021 v čase o 6.55 hod. viedla ako vodička v stave vylučujúcom spôsobilosť po požití alkoholických nápojov OMV Škoda Felícia EČV: H. po ulici M. R. Štefánika v smere od nákupného strediska COOP Jednota k cukrárni Hassan, kde pri prejazde cez kruhový objazd pred budovou poisťovne Wustenrot spôsobila dopravnú nehodu, po ktorej bola hliadkou OO PZ Trebišov podrobená dychovej skúške meracím prístrojom AlcoQuant 6020 plus sériové číslo A410214, pri ktorej dňa 23.10.2021 v čase o 7.16 hod. jej bola nameraná hodnota 1,35 mg etanolu na jeden liter vydychovaného vzduchu, čo je v prepočte 2,81 promile etanolu v krvi,

t e d a

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona [§ 36 písm. j), písm. k), písm. l) Tr. zákona] peňažný trest vo výmere 1.000,- € (tisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona [§ 36 písm. j), písm. k), písm. l) Tr. zákona] súd obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov v rámci postupu podľa § 204 ods. 1 Tr. poriadku podal 24. 10. 2021 Okresnému súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) na obvinenú V. obžalobu pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na skutkovom základe uvedenom v skutkovej časti výroku tohto rozsudku.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Sudca pre prípravné konanie okresného súdu obvinenú vypočul 25. 10. 2021 a vo veci rozhodol trestným rozkazom č.k. OT/134/2021-110, ktorým obvinenú uznal za vinnú zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo jej uložil peňažný trest vo výmere 1.000,- € (tisíc eur), náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 42 (štyridsaťdva) mesiacov. Proti označenému trestnému rozkazu obvinená podala odpor, a preto bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie. Na tomto mieste samosudca uvádza, že pri ukladaní peňažného trestu v trestnom rozkaze bola obžalovanej nesprávne, omylom pričítaná príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bola v minulosti za trestný čin odsúdená, čo však nezodpovedá skutočnosti. Uvedené pochybenie však nemalo vplyv na výšku uloženého peňažného trestu.

Na hlavnom pojednávaní 13. 1. 2022 obžalovaná po osobitnom poučení podľa § 257 Trestného poriadku o tom, že môže urobiť niektoré z vyhlásení, ktoré sú uvedené v § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd po vyhlásení obžalovanej postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, keď otázkami overoval u obžalovanej, či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku kladeného jej za vinu, či ako obvinená bola poučená o jej právach, najmä o práve na obhajobu, či rozumie právnej kvalifikácii skutku, či bola oboznámená s trestnou sadzbou ustanovenou zákonom za trestný čin kladený jej za vinu a či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok. Obžalovaná odpovedala na všetky položené otázky slovom „áno“. Prokurátor zastupujúci obžalobu na hlavnom pojednávaní navrhol vyhlásenie obžalovanej o vine prijať.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal, keďže nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná vyhlásenie urobila dobrovoľne a vážne a že takéto jej vyhlásenie zodpovedá skutočnému stavu veci tak, ako vyplýva z obsahu spisu. Uvedené sa premietlo do výroku tohto rozsudku, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú zo spáchania žalovaného skutku, napĺňajúceho zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní zároveň uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásil, že v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa dokazovanie nevykoná a budú vykonané iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V rámci dokazovania v uvedenom rozsahu, postupom podľa § 269 Trestného poriadku, bol na hlavnom pojednávaní prečítaný odpis registra trestov obžalovanej, z ktorého vyplýva, že obžalovaná nemá žiadny záznam v registri trestov. Z prečítaného výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná sa v období do 23. 10. 2021 nedopustila žiadneho priestupku. Podľa evidenčnej karty vodiča bolo obžalovanej udelené vodičské oprávnenie 14. 7. 2021, a do 23. 10. 2021 v karte nemala žiadny záznam o priestupku alebo o trestnom čine na úseku cestnej premávky.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj obhajobou predložené listinné dôkazy. Z interného dokladu Technických služieb mesta H. z 2. 11. 2021 vyplýva, že obžalovanou pri prejednávacom skutku spôsobená škoda na dopravnom značení a oznamovacej tabuli bola vyčíslená na sumu 150 €, pričom túto škodu obžalovaná podľa predloženého dokladu uhradila 8. 11. 2021. Z predloženej lekárskej správy vyplýva, že obžalovaná sa 22. 11. 2021 podrobila vyšetreniu na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou H., so záverom, že u obžalovanej neboli zistené známky škodlivého užívania, resp. návyku na psychoaktívnu látku, ako ani známky duševného ochorenia. Obhajkyňa na hlavnom pojednávaní tiež uviedla, že obžalovaná má záujem sa podrobiť odbornému poradenstvu u psychologičky Mgr.

Magdalény Kolodyovej, avšak kvôli protipandemickým opatreniam bolo prvé sedenie naplánované až na 28. 1. 2022.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Základná trestná sadzba v danom prípade predstavovala až jeden rok odňatia slobody podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zákona bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Súd v prejednávanej veci zistil na strane obžalovanej tri poľahčujúce okolnosti. Súd priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, a to vzhľadom na to, že obžalovaná doteraz nebola súdne trestaná, ani trestne stíhaná, nemá ani žiadny záznam o spáchanom priestupku a je študentkou vysokej školy. Súd obžalovanej priznal aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k) a písm. l) Tr. zákona, keďže z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná uhradila škodu na dopravnom značení, ktorú svojim skutkom mestu H.pôsobila a keďže k spáchaniu skutku sa v celom priebehu trestného konania priznávala a svoje konanie evidentne a úprimne ľutovala. Príťažujúcu okolnosť súd na strane obžalovanej nezistil žiadnu.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, sa horná hranica zákonom ustanovených trestných sadzieb u obžalovanej v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona znížila o jednu tretinu.

Po zvážení všetkých okolností prípadu súd pristúpil k uloženiu alternatívneho trestu, v podobe peňažného trestu ukladaného podľa § 56 ods. 2 Tr. zákona, a to vo výške 1000 (tisíc) €. Takýto trest považuje prvostupňový súd za primeraný závažnosti spáchaného skutku ako aj pomerom obžalovanej a vzhľadom na súčasné uloženie trestu zákazu činnosti aj za dostatočný na naplnenie individuálnej a generálnej prevencie trestu. Tento druh trestu a jeho výmeru napokon obžalovaná nenamietala ani pri podávaní odporu proti trestnému rozkazu a ani v priebehu hlavného pojednávania. V súvislosti s uloženým peňažným trestom súd obligatórne uložil aj náhradný trest odňatia slobody v dĺžke primeranej výške uloženého peňažného trestu.

Keďže obžalovaná spáchala trestný čin v súvislosti s vedeným motorového vozidla, súd jej zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, a to vo výmere 36 mesiacov (t.j. troch rokov). V porovnaní so skôr vydaným trestným rozkazom teda okresný súd uložil obžalovanej trest zákazu činnosti o pol roka kratší, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná medzitým uhradila spôsobenú škodu a súd vzal do úvahy aj jej doterajší bezúhonný spôsob života, čím obžalovanej pribudli dve poľahčujúce okolnosti. Obžalovaná navyše prejavuje účinnú snahu po náprave, keď sa podrobila psychiatrickému vyšetreniu a v súvislosti so spáchaným skutkom má záujem aj o psychologické poradenstvo.

V nadväznosti na uvedené, vzhľadom na obhajobou v záverečnej reči navrhovaný trest zákazu činnosti v trvaní najviac 24 mesiacov, okresný súd poukazuje na to, že už výmera 42 mesiacov, uložená trestným rozkazom, zodpovedala zaužívanej súdnej praxi pri hladine alkoholu v krvi, ktorá bola u obžalovanej zistená (2,81 promile). Trest zákazu činnosti v trvaní 36 mesiacov tak prvostupňový súd považuje za minimálny v kontexte požiadavky primeranosti k závažnosti spáchaného trestného činu. Uvedené platí zvlášť, keď súd pri rozhodovaní o výmere trestu nepričítal na ťarchu obžalovanej nekonzistentnosť jej výpovedí v priebehu trestného konania týkajúcich sa toho, prečo si vlastne sadla za volant pod takým značným vplyvom alkoholu a aký bol cieľ jej cesty. Pred orgánmi činným v trestnom konaní v procesnom postavení obvinenej totiž obžalovaná uviedla, že ju o to, aby šoférovala, požiadal jej priateľ, pričom bezprostredne po skutku, ako aj počas výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviedla, že ju o to priateľ nežiadal a bolo to jej vlastné rozhodnutie. K účelu cesty v prípravnom konaní obžalovaná, študentka medicíny, uviedla, že ju priateľ vyzdvihol „za účelom výkonu testovania“, pričom rovnako vypovedal jej priateľ - svedok O. ktorý uviedol, že obžalovaná išla „pracovať ako zdravotníčka v mobilnom odberovom mieste“, avšak pred sudcom pre prípravné konanie sa už obžalovaná opravila, že sa sama išla nechať otestovať a ako vyplýva z obhajobou predloženej lekárskej správy, pri psychiatrickom vyšetrení napokon uviedla, že vozidlom „musela ísť doniesť kľúče do H. Napriek tejto evidentnej snahe obžalovanej o zmiernenie závažnosti jej konania, okresný súd, z dôvodov už vyššie uvedených, jej trest zákazu činnosti v porovnaní so skôr vydaným trestným rozkazom skrátil.

K argumentácii obhajoby, prednesenej v záverečnej reči obhajkyne, že sama obžalovaná bola prekvapená z toho, aká vysoká hladina alkoholu v krvi u nej bola zistená, okresný súd uvádza, že táto skutočnosť nie je vo vzťahu k výmere trestu relevantná, keďže obžalovaná vedela o tom, aké (kvantitatívne) množstvo alkoholu požila, pričom pri 2,81 promile alkoholu v krvi opitosť na sebe musela pociťovať, a napriek tomu sa rozhodla viesť motorové vozidlo. Takisto druhotné následky skutku obžalovanej, v podobe hanby a pocitu sklamaní blízkych osôb, na ktoré poukázala obhajkyňa, nie sú podstatné pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin, vrátane uloženia trestu, ktorý, okrem iného, vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zákona).

Vychádzajúc z uvedených skutočností, považuje okresný súd (aj) uložený trest zákazu činnosti v určenej výmere za spravodlivý, zodpovedajúci okolnostiam a závažnosti spáchaného skutku (obžalovaná pod značným vplyvom alkoholu spôsobila dopravnú nehodu) a zároveň za spôsobilý na naplnenie funkcie individuálnej a generálnej prevencie trestu. Súd napokon pripomína, že po vykonaní polovice uloženého trestu zákazu činnosti, bude obžalovaná oprávnená požiadať o podmienené upustenie od výkonu jeho zvyšku (§ 69 Tr. zákona).

Okresný súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný
- c) v prospech obžalovaného i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný

pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca
d) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.